

Omtale i den finske avisen ILTA - SANOMAT. Ti 9/4 - 85
oversatt av Anitta Suikkari.

Anmelderen tar for seg først en forestilling av Jango Edwards og avslutter med en anmeldelse av KALEVALA.

Han begynner artikkelen;

"UNDERGRUND LEVER ! "

" Henri Broms etterlyser i sin bok; På sporet av urbildene en levende undergrunds - og karnevalsånd i vår egen kultur. Jango Edwards viste oss på det Gamle Studentersamfundet hvordan slikt skapes.

På sin måte gjorde Anitta Suikkari det samme med sin Kalevala - forestilling i bomberommet på Sveaborg."

Jeg hopper over anmeldelsen av Edwards og fortsettet der anmelderen kommer in på Kalevala igjen.

" Anitta Suikkaris Kalevala var ikke Kalevalas karnevalisering, men hadde sin egenartede undergrunds - ånd.

Den norske kunstnergruppen Lambretta's grove scenografi nede i bomberommet på Sveaborg manet frem Pohjola's stålberg. Sampo var en sementblander, som ga rytmen til Suikkari's stramme, taktfaste gange på en uforglemmelig måte. Suikkari løp på Kalevala - folkets vis som Kullervo en 10.000 meters selvpine, som fikk publikum til å holde pusten. Forestillingen rystet med sin ekthet.

Ved siden av det harde hadde hun ikke glemt det vare. Den klynkende sangen med sitt fine violin - akkompagnement i Aino - sekvensen ledet tankene hen til Laurie Anderson's lidende meditasjons - joik. Skyggene, skapt av effektfulle lysskift, forvandlet seg til Lemminkainen's mor på veien til Tuoni-elva. Turkka og Ryhmis glemte å veie Kalevala på nytt, dermed gjorde Suikkari det, via Norge."